

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 79 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse og

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Avancebegrænsning vedrørende visse Leverancer og Arbejder m. v., omfattet af Lov Nr. 330 af 12. Juli 1945 om Revision af visse tyske Betalinger.

Forhandlingen genoptoges.

Kristen Amby: Det første, som jeg synes man maa fastslaa ved Behandlingen af dette Lovforslag, er, at det ikke er nogen Straffelov. De Mennesker, der i Forhold til Arbejde for Tyskerne eller i Forhold til Eksport og Handel med Tyskland har begaaet noget strafværdigt, falder, for saa vidt det drejer sig om landsforræderiske eller landsskadelige Handlinger, ind under den første Straffelov, der rammer meget haardt, idet Minimumsstraffen dér er 4 Aar, og hvor det drejer sig om strafværdige Handlinger, men ikke af saa særlig grov Karakter, falder de ind under det andet Tillæg til Straffeloven. Jeg synes, det er rigtigt, at man begynder med at fastslaa, at alene det, at disse to Lovforslag, vi behandler i Dag, ikke omhandler strafværdige Handlinger og derfor heller ikke strafværdige Personer, giver en Forestilling om, at nu drejer det sig, om jeg saa maa sige, om en Revision af Betalingerne for disse Parter. Men derfor havde det maaske ogsaa været rimeligt, om man havde taget et vist Hensyn til det ved Formuleringen af Lovens Tekst, saaledes at det, der nu er § 1, var kommet som en Tillægsparagraf eller som en sidste Paragraf i Lovforslaget. Naar det nemlig er klart, at her drejer det sig ikke om strafværdige Handlinger, saa er det maaske ikke umiddelbart behageligt, at de allerførste Linier i § 1 handler, ganske vist negativt, om det strafværdige og henviser dertil, og derfor vil jeg tro, at naar man i øvrigt skal behandle dette Lovforslag i Udvalg, saa maa man ogsaa tænke over Muligheden for at flytte noget om paa Paragrafferne.

Det er altsaa en finansiel Lov. Man kunde sige det saaledes, at det er første Akt af en økonomisk Udrensnings- og Saneringslov. Landet Danmark er blevet fattigere under Krigen. Mange Mennesker, alt for mange Mennesker gaar rundt og tror, at vi er blevet rigere, men vi er blevet fattigere. Halvdelen af vor Skibsflaade er borte, en hel Del af vore Fabrikker og Bygninger er ødelagt, Jordens Ydeevne er ringere end før, Lagrene er tømte, og sidst, men ikke mindst, alle de mange jævne Hjem Landet over mangler snart paa mange Omraader det nødvendige, i alt Fald at iklæde sig. Altsaa, reelt er Landet blevet fattigere. Saa er det da klart, at skal man sanere, skal man økonomisk udrense, jeg kan ogsaa sige det saaledes: skal man genopbygge paa et Grundlag, der er holdbart, maa man udligne dette, at Landet er blevet fattigere og dermed de fleste af dets Borgere, men at samtidig faa eller færre er blevet meget eller lidt rigere. En Del af de 8 Milliarder, som Staten skylder Nationalbanken, er jo i Virkeligheden i sidste Instans noget, som, selv om Pengene nu er bundet og ikke alle sammen farer om i Omsætningen, til syvende og sidst er Tilgodehavender for de danske Borgere og Udtryk for, at saa og saa mange danske Borgere, skønt Landet er blevet fattigere, er blevet meget rigere, ikke bare saa meget rigere, som Pengene er blevet mindre værd i Købekraft, men meget rigere.

En Hovedtesis for os — jeg vil gaa ud fra for hele Rigsdagen — maa være den, at ingen maa varigt kunne berige sig, naar Landet, det vil sige os alle sammen, i det store og hele er blevet fattigere, og i den Tesis er ikke bare nedlagt, naturligvis, en økonomisk Betragtning, men ogsaa en moralsk — jeg tror nu i øvrigt ikke paa, at man, saadan som man tit vil gøre det, kan eller bør skille de to Ting ad. Men, kunde man sige, hvis denne Lov altsaa væsentlig er en finansiel Lov, ganske vist blevet til ud fra en ikke blot finansiel, men ogsaa, skal vi sige politisk moralsk Bedømmelse — hvorfor kunde man saa ikke gennemføre disse Ting ved en Skattelov, en Skattelov, der sigtede paa en Regulering af Indtægter og Formuer i Forholdet mellem 1939 og nu. Jeg gaar ud fra — det vil jeg sige parentetisk —, at der kommer en saadan almindelig Skattelov engang, der sigter paa en Regulering, for ellers faar man ikke noget Fundament, vi virkelig kan bygge paa, og det var ogsaa Forudsætningen, da vi lavede Statusloven, om jeg maa kalde den saaledes for Kortheds Skyld. Det man her maa sige